

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τήν Δευτέραν, 15^{ην} / 28^{ην} Ὀκτωβρίου 2019, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία πρὸς τόν θεόν διὰ τήν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἀπειλῆς καί τοῦ Γερμανικοῦ ζυγοῦ τῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944 καί ὡς δέησις διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων, θυσιασθέντων καί ἐνδόξως πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐν συμπροσευχῇ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων, ἐν ψαλμωδίᾳ τοῦ Δοκίμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν προσευχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τήν Δοξολογίαν, τῶν κωδώνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἠκολούθησε σύντομος ἐορτή μέ ἀπαγγελία ποιημάτων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καί αἱ προσφωνήσεις τοῦ Μακαριωτάτου ὡς ἔπεται:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρήστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί, Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν πράξεως θαυμαστῆς καί μεγάλης διὰ τό ἀνθρώπινον γένος γενικώτερον καί τό Ἑλληνικόν ἔθνος εἰδικώτερον. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἐποποιΐα τοῦ «Ὀχι» κατέστη κρίσιμος διὰ τήν ἔκβασιν, δηλονότι τήν ἦτταν τῶν ἠθικῶν καί φυσικῶν αὐτουργῶν τοῦ καταστροφικοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ πανθομολογουμένως ἡρωϊκή ἀντίστασις εἰς τήν προέλασιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος τῶν Ἑλλήνων μαχομένων στρατιωτῶν ἀπέδειξεν ὅτι τό γένος τῶν Ἑλλήνων διέπεται ἀπό ἠθικᾶς καί πνευματικᾶς αὐτοφυεῖς ἀρχάς, τόσον τῆς πολιτισμικῆς αὐτοῦ κληρονομίας ὅσον καί τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως καί Ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως.

Εἰς τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καί τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας ἐκ τῆς παραφρονούσης καί ἐκμανοῦς ἐπιθετικότητος τῆς Ναζιστικῆς θηριωδίας, ἐθριάμβευσεν ἡ πίστις εἰς τήν θείαν δικαιοσύνην, ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία καί ἰδίως ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου διὰ τὰς ἀδιαπραγματεύτους ἀξίας τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Τό «Ὀχι» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δέν ἦτο ἀπλῶς καί μόνον ἡ ἀρνητική

ἀπάντησις εἰς τοὺς ὑβριστάς καὶ ἀλαζόνας ἐπιβούλους κοσμοκράτορας, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν νοσηρὰν αὐτῶν ἰδεολογίαν, τουτέστιν τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ τοῦ Φασισμού καὶ τοῦ Ναζισμού.

Ἡ Γεραρά τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀδελφότης χρεωστικῶς τιμῶσα τὴν ἐποποιίαν τοῦ 1940 καὶ ὀλοθύμως συμμετέχουσα εἰς τὴν τῆς ἐλευθερίας ἐπινίκιον ταύτην μνήμην, ἐπὶ τῇ συντριβῇ τῶν ἀμειλίκτων κατοχικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμού, σύσσωμος κατῆλθεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Προσέτι δέ ἱκετηρίους δεήσεις ἀνήνεγκεν ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως, Πατρίδος καὶ ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν πραγματικότητα, τῆς καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία προβάλλει τὴν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ πίστις εἰς τὸ φῶς τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ, ἀνέδειξε καὶ τὸ ἔπος τοῦ 1940, τὸ ὁποῖον καλούμεθα νὰ διαφυλάξωμεν ὡς ἱεράν παρακαταθήκην διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε Ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ ποτήριον Ἡμῶν καὶ ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940!

Ζήτω τὸ «Ὅχι»!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω τὸ εὐσεβές Γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφитική Ἀδελφότης!»

Καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Γιορτάζουμε σήμερα ἓνα κορυφαῖο γεγονὸς τῆς νεώτερης Ελληνικῆς Ἱστορίας: Τὴν ομόφωνη ἀπόρριψη ἀπὸ τὸν Ελληνισμό, τὴν 28^η Ὀκτωβρίου 1940, τοῦ τελεσίγραφου γιὰ ἀνεὺ ὁρῶν παράδοση τῆς Πατρίδας καὶ παραχώρηση τῆς εθνικῆς τῆς κυριαρχίας. Γιορτάζουμε τὸν ἡρωικὸ καὶ ἀνισο ἀγῶνα προάσπισης τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ελλάδας κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, ποὺ ξεκίνησε με τὴν Εποποιίαν τῆς Πίνδου. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι γιὰ τοὺς

απανταχού Έλληνες μία ημέρα τιμής και μνήμης.

Το ιστορικό εκείνο ΟΧΙ κατέδειξε το ηθικό ανάστημα, την αγάπη για την ελευθερία και το έντονο αίσθημα δικαιοσύνης των Ελλήνων. Χάρη σε αυτόν τον κώδικα αξιών αντιτάχθηκαν σε συντριπτικά υπέρτερες δυνάμεις: τις σκοτεινές δυνάμεις του φασισμού και του ναζισμού, που θέλησαν να επιβάλουν τα δεσμά του ολοκληρωτισμού και του ρατσισμού στους λαούς της Ευρώπης αλλά και πέραν αυτής. Το αίσθημα δικαιοσύνης θωράκισε τους Έλληνες, οι οποίοι, γνωρίζοντας να μάχονται σε δίκαιους αγώνες για την ελευθερία τους, πέτυχαν την πρώτη νίκη κατά του Άξονα, στέλνοντας ένα μήνυμα ελπίδας στους άλλους λαούς της Ευρώπης και καθυστερώντας την εφαρμογή του γενικότερου στρατηγικού σχεδιασμού του εχθρού, συμβάλλοντας, με τον τρόπο αυτό στην τελική νίκη των Συμμάχων.

Το ΟΧΙ κατέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο την κοινή, βαθιά ιστορική συνείδηση των Ελλήνων που τροφοδότησε και ενίσχυσε τη φιλοπατρία, το σθένος, την αυταπάρνηση και το μεγάλο αίσθημα ευθύνης, με το οποίο προασπίστηκαν τα ιερά και τα όσια.

Το ΟΧΙ ήταν ακριβώς η άρνηση του ελληνικού λαού να λησμονήσει την ιστορία του και να ζήσει ασήμαντος και υποταγμένος.

Σήμερα όλοι οι Έλληνες, όπου κι αν βρισκόμαστε, τιμούμε τους πεσόντες και τους αγωνισθέντες στα πεδία των μαχών του 1940-41, στην Πίνδο, στα οχυρά της Μακεδονίας, στις θάλασσές μας, στην Κρήτη και αλλού. Τιμούμε όσους συμμετείχαν στην Εθνική Αντίσταση και όσους συνέχισαν να αγωνίζονται στο πλευρό των Συμμάχων, στα πεδία των μαχών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη. Σήμερα δεν λησμονούμε τα εκατοντάδες χιλιάδες αθώα θύματα της Κατοχής.

Στην εθνική ηρωική προσπάθεια που ξεκίνησε την 28η Οκτωβρίου 1940, όπως και σε κάθε άλλη εθνική προσπάθεια, κρίσιμη ήταν η δυναμική συμμετοχή και η πολύτιμη συνεισφορά του Ελληνισμού της διασποράς. Η Ελλάδα είναι υπερήφανη και ευγνώμων για τη σπουδαία συνδρομή της ομογένειας στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα του Ελληνισμού των Ιεροσολύμων, η οποία είναι ιστορικά καταγεγραμμένη.

Απαντώντας στην ανάγκη συσπείρωσης όλων των δυνάμεων του Έθνους, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, η Μητέρα των Εκκλησιών ήταν τότε και παραμένει πάντοτε, βασικό σημείο αναφοράς, θεματοφύλακας των ηθικών αρχών και πνευματικών αξιών της ορθόδοξης πίστης μας και απόδειξη της ακατάβλητης δύναμης επιβίωσης της ελληνικής Ορθόδοξης Παράδοσης που αποτελεί για όλους μας πηγή δύναμης, έμπνευσης και ελπίδας για το μέλλον για το μέλλον.

Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 ήταν πάντοτε επίκαιρη, αλλά είναι ακόμη περισσότερο σήμερα, ιδίως για τη νέα γενιά που πρέπει να καταλάβει και να ενστερνιστεί τα διδάγματά της. Σε ένα διεθνές περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από επεκτατισμούς, διενέξεις και συγκρούσεις, συχνά τροφοδοτούμενες από σκοτεινά ιδεολογήματα και στρεβλές νοοτροπίες, όπως και κατά την προπολεμική περίοδο, έχουμε, ως Έλληνες, το χρέος διατήρησης της εθνικής μας ενότητας και ομοψυχίας, προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας, έμπνευσης από τις ηθικές και πνευματικές αξίες της Ορθόδοξης Πίστης μας και διατήρησης της εγρήγορσης και της αποφασιστικότητας να ανταπεξέλθουμε σε κάθε

είδους πρόκληση.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

Ζήτω η Ελλάδα».

Ἦκολούθησε τό ἐόρτιον κέρασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας